

MENIGHETSBLAD

FOR VESTRE BÆRUM

Nr. 3

Mars 1951

8. Årgang

PÅSKE

I diktet «Ved en ung kvinnes grav» skriver Arnulf Øverland:

«Vi står ved mørkets port inn til de siste steder.
Vi vet der er en vei, men ikke hvor den leder.
Si, har da denne natt slett ingen stjernebro,
en lysning til vår trøst, en hvelving for vår tro.»

Selv om han i et følgende vers tar avstand fra selve spørsmålsstillingen, har dikteren her gitt et beåndet uttrykk for tanker som alltid har levet i menneskesinnet overfor dødens mørke gåte. Slik spør mennesket. Og i spørsmålene dirrer en undertone av rådvillhet, fortvilelse og lengsel. Vi kan ikke slå oss til ro med at døden skulle ha det siste ordet i vår tilværelse. Og vi føler at dersom det kunne gis et svar som ga oss «en lysning til vår trøst», så ville det ikke bare gi lys over døden, men det ville gjøre hele livet annerledes for oss.

Intet menneske kan av seg selv svare på disse spørsmålene. Det blir bare til uklare tanker og famlende anelser. Men Gud har svaret, kristentroen har svaret, og svaret er påskeevangeliet.

Påskeberentingene forteller om tre kvinner som påskemorgen gikk til Jesu grav. De kom for å salve hans døde legeme. De var uten ethvert håp. Langfredagen hadde lagt alle deres håp øde. Slik var det også for alle disiplene. I sin bok «Barabbas» regner Pär Lagerkvist med at Jesu venner bare gikk og ventet på hans oppstandelse. Dermed mener han å ha grunnlaget for at troen på oppstandelsen kunne bli til, selv om han da også må forutsette at noen

av Jesu nærmeste hadde fjernet hans legeme fra graven. Men evangeliene gir et ganske annet bilde av situasjonen. Det fremgår med all tydelighet at disiplene på forhånd ikke hadde noen påsketro. På vei til graven gjorde kvinnene seg bekymringer om hvordan de skulle få fjernet stenen som dekket gravåpningen. Alt var stengt.

Og så fant de graven åpen og tom. Og de fikk høre påskebudskapet fra Gud selv, slik det lød første gang her i dødens verden: Den korsfestede er oppstanden.

Det budskapet gjorde Jesu motløse mennesker til nye mennesker. De hadde fått vissheten om at døden og graven ikke hadde kunnet holde Ham som var blitt selve livet for dem. Han var oppstanden! Jesus levte! Aldri er mennesker blitt fylt med en mer tindrende glede. Senere ble det klart for dem hvilken grunnleggende betydning Jesu oppstandelse har for hele den kristne tro. Men det var den første, overveldende gleden som slo an påsketonen hos dem, og som for alltid gjorde dem til glade vitner om Herrens oppstandelse. Med påskebudskapet gikk de ut i verden.

Og budskapet lyder uforandret i dag. Fra talløse budbærere, under alle himmelstrøk, på de tusen tungemål: Den korsfestede er oppstanden.

Det var et budskap som ikke stemmer med menneskelig resonnement og fornuft. Tvert imot. Tanken steiler ved det. Dette som er det innerste i det kristne evangelium var alltid «jøden et anstøt og grekeren en dårskap».

Men for millioner av menneskehjarter som i tro åpnet seg for det, ble ordet om den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus en Guds kraft til frelse,

fred og håp. Jesus lever! Sannheten av det er det som gjør livet verd å leve. Han som var sannheten, kjærligheten, lyset og livet selv, han var allikevel den sterkeste. Og han, den sterkeste, lever i dag. Vi kan møte ham som den levende Kristus, og leve livet i hans følge. Det gir lys også over den ukjente verden bak død og grav. For Jesu venner er landet på den annen side livets land.

Den gudskapte troen på ham som på sitt kors har gjort fyldest for alle våre synder og som overvant døden og er en levende virkelighet i dag, det er den eneste makt i verden som kan hvelve en håpets stjernebro over den mørkeste natt.

En lysning til vår trøst?

Fra den kristne kirke lyder det ved døpefonten og ved båren: «Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi far, han som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.»

F. K.

Hvorfor er kirkesøkningen så ujevn?

Den norske kirke er i dag i søkelyset. Man åpner neppe en dagsavis uten å støte på en eller annen artikkel som dreier seg om kirkelige spørsmål. Mange av disse artikler inneholder kritikk, ja, samme går til angrep på kirken og dens ordning. Det er her nok å minne om forsøkene som gjøres på å fravrirte kirken eneretten til å medvirke ved de såkalte «store begivenheter» i livet, så vi har fått borgerlig vielse og nå en forening som vil sette borgerlig konfirmasjon ut i livet. Nylig så jeg en som ville ha en borgerlig jul, og en annen så seg forarget over at det i dødsmeldingen for et lit barn sto anført «udøpt».

Man kan mene hva man vil om betydningen av den strid og den diskusjon som pågår, en gledelig ting viser den i all fall: Det er en stor interesse i dag blant så å si alle lag i folket for kirken og kirkens ordning. Ett spørsmål melder seg da i den forbindelse: Hvorledes er det innen selve kirken, i menigheten i denne tid? Flokker menigheten seg om prekestolen og gir på denne måte et håndgripelig bevis for sin oppslutning om og deltagelse i den drakamp som virkelig foregår i vårt land i dag?

Her vil vel svarene bli en del forskjellige etter de forskjellige landsdeler. Flere steder på Vestlandet og delvis Sørlandet skal det være riktig bra kirkesøkning, men over størstedelen av Østlandet blir det betegnet som dårlig, ja, somme steder elendig. I en flerhet av byene og i tettbebygde strøk er kirken kanskje godt besatt de fleste søndager. Men regnet i prosenter av menighetsmedlemmene er nok tallet av faste kirkegjengere her også lite. Og kommer man utover landet, er det visstnok en alminnelig

foreteelse at vanlige kirkesøndager står kirkene nærmest tomme.

Hvorledes er det så i vår egen menighet? Det som først faller en i øynene her, er den store ujevnhet i kirkesøkningen. Det har tradisjonsmessig dannet seg en del såkalte gode kirkedager, da kirkebenkene, og galleriene med, er fullsatte. Det er først og fremst juledag, påskedag, høsttakkegudstjenesten og konfirmasjonssøndag. Ekstra arrangement i kirken som «Sangens dag» og «Vi synger julen inn» har også samlet fullt hus. Men de øvrige, alminnelige kirkesøndager sitter det som regel bare noen få spredt nedover benkene. Hvorfor er det slik? Kan man tolke det slik at meget av kirkesøkningen hos oss er vanemessig, tradisjonsbundet? Eller sagt med andre ord at folk flest går til kirke mer av gammel skikk i jul og påske enn som resultat av en indre trang til å søke Herrens hus?

Jeg tror vår nye sogneprest Fredrik Knudsen kom inn på det sentrale punkt i denne sak i den hilsningstale han holdt til V. Bærum menighet på velkomstfesten som Menighetsrådet holdt for ham. Det vi trenger, er en større menighetsbevissthet, uttalte han. Man snakker om Den svenske kyrkan, De danske menigheter, men Det norske kristenfolk. Kan bevisstheten om å tilhøre, være en del av en større enhet — kirken, menigheten — gjennomtrengende også oss, vil vi knyttes mer sammen og få et større behov for å søke kirken og der suge kraft og hjelp nettopp i dette store fellesskap.

Dette tror jeg er riktig. Hvor gledelig det enn er med den gode kirkesøkning på de store kirkedager, vil sikkert en større menighetsbevissthet blant oss føre til at mange flere vil føle trang til å søke kirken også på en alminnelig søndag når kirkeklokkene kaller og dagens evangelium står alene på «programmet».

T. J. Bakken.

Godt begynt

Av biskop Olaf Olesen, Danmark.

Hver morgen vekker Gud oss opp av søvne for å velsigne oss for dagens gjerning. Han har allerede i forveien lagt de gode gjerninger til rette forat vi skal vandre i dem. Han har nøye prøvet alle vanskeligheter som skal møte oss, og kjenner de krav som menneskene vil stille til oss. Han har prøvet byrdene som vil legge seg på våre skuldrer; han, den trofaste Gud, vil ikke tillate at vi fristes over evne, men vil sammen med fristelsen også skape utgangen av den. Han vil opplate sin hånd og legge gode gaver langs vår vei.

Derfor er det stor utakknemlighet mot ham om et menneske skynder seg ut i dagens gjøremål uten først å stille seg med takk for hans åsyn. Og vi av-

skjærer oss fra en stor velsignelse om vi tar vår gjerning opp uten først å ha forfrisket oss i bønn.

Vår gjerning mister sin interesse, sin storhet, om vi ikke tar den av hans hånd. Og vårt sinn blir splittet av de mange forskjellige plikter om vi ikke samler dem i dette at de alle er uttrykk for Guds vilje. Guds vilje må være som gelenderet som vår hånd følger når vi går opp og ned dagliglivets trapper. Det støtter og hindrer fra fall.

Om Jesus heter det: «Om morgenen før det ble dag stod han opp og gikk til et øde sted og bad der».

Hadde Han bruk for dette, hva så ikke du og jeg?

LANGFREDAG

holdes som vanlig et pasjonsmøte i Bryn kirke kl. 18 ved menighetens prester. Vi får den glede å høre fru Aase Holmen synge ved denne anledning.

1. OG 2. PÅSKEDAG

blir det ofringer i alle tre kirker til Diakonhjemmet, Diakonissehuset og Menighetssøsterhjemmet. Vi håper at mange vil nytte anledningen til å støtte den betydningsfulle og velsignelsesrike gjerning som disse institusjoner varetar i vår kirke.

SØNDAG 8. APRIL

vil det ved gudstjenesten i Bryn kirke bli opptatt kollekt til mellomkirkelig arbeid. Vi siterer fra bispemøtets rundskriv om dette: «Den norske kirke er gått inn i felles rådslagning med de andre evangeliske kirker. (Kirkenes Verdensråd, stiftet i Amsterdam 1948.) Alle som er med der, skal erkjenne Kristus som Gud og Frelser på Bibelens grunn. Det arbeid som dette fellesråd har satt i gang, er ikke bare en hjelpevirksomhet for nødlidende kirker og et arbeid for å lære kirkene å forstå hverandre. Først og fremst har det tatt sikte på at evangeliet blir surdeigen i folkelivet. Vi tror at menighetene er enige i at kirken ikke skal gå utenom, men i troskap mot bekjennelse og bibel ta sin del av fellesskapet. Derfor ber vi trøstig om at det blir ytet støtte til denne vår andel i det mellomkirkelige arbeid.»

SØNDAG 15. APRIL

blir menighetsfakultetets dag i Vestre Bærum menighet. En utsending fra fakultetet vil preke ved gudstjenesten i Tanum kirke. Både der og i Sandvika kirke blir det opptatt offer til Det teologiske menighetsfakultet. Om etterm. blir det et møte i Sandvika menighetshus, arrangert av den prostikomiteen som arbeider for menighetsfakultetet her i Asker prosti. Også ved dette møte vil utsendinger fra menighetsfakultetet tale. Se for øvrig nærmere bekjentgjørelse i Budstikken.

NESTE NR.

av menighetsbladet kommer til søndag 29. april.

DØPTE I V. BÆRUM

Bryn kirke:

11. februar: Leif Erik Olsen, Tove Rustan.

18. februar: Ninna Killengreen.

Tanum kirke: 25. februar: Petter Erling Bjørstad.

DØDE I V. BÆRUM

11. februar: Astrid Tanum, skipstømmermanns hustru, f. 1906.

12. februar: Klara Regina Christoffersen, enke, f. 1867. Anna Karoline Rønning, bygningsarbeiders hustru, f. 1893.

15. februar: Maren Pettersen, snekkers hustru, f. 1876.

19. februar: Karen Birgitte Thorsen, enke, f. 1871.

21. februar: Axel Løchen, fhv. typograf, f. 1864.

GUDSTJENESTER I V. BÆRUM

Palmesøndag, 18. mars kl. 11:

Tanum kirke, prost John Ekeland. Altergang.

Lommedalen skole, sokneprest Fredrik Knudsen.

Skjærtorsdag kl. 11:

Bryn kirke, pastor Büch-Holm. Altergang. Skriftemål kl. 10.30.

Langfredag kl. 11:

Tanum kirke, pastor Büch-Holm.

Sandvika kirke, sokneprest Fredrik Knudsen.

Bryn kirke kl. 18: Pasjonsmøte ved menighetens prester.

1. Påskedag kl. 11:

Bryn kirke, sokneprest Fredrik Knudsen.

Sandvika kirke, pastor Büch-Holm.

I begge kirker offer til Diakonhjemmet, Diakonissehuset og Menighetssøsterhjemmet.

2. Påskedag kl. 11:

Tanum kirke, sokneprest Fredrik Knudsen.

Offer til Diakonhjemmet, Diakonissehuset og Menighetssøsterhjemmet.

Søndag 1. april kl. 11:

Bryn kirke, pastor Büch-Holm. Altergang.

Sandvika kirke, sokneprest Fredrik Knudsen. Altergang.

Søndag 8. april kl. 11:

Bryn kirke, sokneprest Fredrik Knudsen.

Altergang. Kollekt til mellomkirkelig arbeide.

Søndag 15. april kl. 11:

Tanum kirke, sokneprest Fredrik Knudsen og en utsending fra Menighetsfakultetet. Offer til Det teologiske menighetsfakultet.

Sandvika kirke, pastor Büch-Holm. Offer til Det teologiske menighetsfakultet.

Søndag 22. april kl. 11:

Bryn kirke, pastor Büch-Holm. Altergang.

Ekstrabuss til Lommedalen etter alle gudstjenester i Bryn kirke.

Redigert av Fredrik Knudsen.

Ovner,
Kaminer

Utstilling Torggt. 3, Oslo

**BÆRUM KAJAKK og
SKIFABRIKK**

Ringeriksvn. 20, Sandvika
Telefon 53 87 54

**SANDVIKA AUTO
Bilverksted**

Tlf. 53 80 62

Ringeriksveien 22,
ved stasjonen

**VESTRE BÆRUM
SAMVIRKELAG**

Avd. 1 Skui
» 2 Bryn
» 3 Solihøgda
» 4 Tanum
» 5 Sandvika

**SANDVIKA CIGAR-
FORRETNING**

Inneh.: Thorstein Aamodt
Sandvika
Telefon 53 81 01

Det norske
Forsikringsaktieselskab

HEIMDAL

Akersgaten 18
O. Kierulf
Tlf. 42 51 42 - 42 03 42

EVJE LANDHANDLERI

Evjev. 33 - Sandvika
Telefon 53 82 38

VAGEBY LANDHANDLERI

Tanumvn. 11
Telefon 53 86 05
Slependen

SANDVIKA VEVERI A/S

Haslum

Telefon 53 66 86

**H.r.advokat
ODD BUGGE**

Prinsensgt. 25
Tlf. 41 04 80 — 41 09 34

LØKKE RESTAURANT

Sandvika
Telefon 53 85 43

RINGVOLD TEGLVERK

Ringeriksveien, Sandvika
Telefon 53 83 46

WØYEN MØLLE &

FRØRENSERI A/S

Sandvika
Telefon 53 83 58

LAURA JACOBSEN

Garn — Babyutstur

Ant. Wallesvei 49
Tlf. 53 89 78 - Sandvika

ALB. OLSEN

Sykel-
reparasjonsverksted

Telefon 53 83 60
Sandvika

FRANS STÅDE A/S

Rørleggerfirma

Tlf. 53 85 51 - Sandvika

**GUNNAR SJØWALL
Portrettstudio**

Drammensveien 8
Telefon 44 77 06

**FLASKER, FILLER, JERN,
METALL**

Brukte ovner kjøpes
stadig - Flaskemerker
kan skaffes - Maskiner,
slipematter stadig på
lager.
Svend Pettersen
Tlf. 53 88 62

LOMMEDALENS MEIERI

Telefon 53 95 13
Lommedalen

Kjøp

**BLINDE BARNES
FYRSTIKKER**

A.S SIGURD HESSELBERG

Asfalt og
tjæreprodukter

Telefon 42 07 27 — Oslo

Gravmonumenter
Bestillinger mottas på
gravstener - Kamininn-
ramninger, Peiseplater
osv. i skifer
Førsteklasses arbeid.

SANDVIKA STENINDUSTRI

Telefon 53 82 59

«Økt Innsats»

Hittil utkommet:

- Nr. 1 1950 Hva gir fisken oss?
 - Nr. 2 1950 Hva gir jordbruket oss?
 - Nr. 3 1950 Hva gir skipsfarten oss?
 - Nr. 4/5 1950 Bygge- og Anleggsvirksomheten.
 - Nr. 6 1950 Samferdsel
- Pulsslagen i folkets tilværelse.
samt «Håndverket» og «Forsvaret»

Pris kr. 3,50.

**A. F. KLAVENESS
& CO. A.S**

Telefon 53 79 90
Lysaker

**Aktieselskabet
GLOMMENS TRÆSLIBERI
Kykkelsrudanlegget**

Feilmelding hele døgnet
tlf. 46 92 00
Telefon 46 38 30

Ekspedisjon: Grensen 12 b — Oslo
Telefon 33 50 01 — 33 53 26

**STØTT
TUBERKULOSESÅKEN**

C. A. HANSENS EFTF.
Glassmesterforretning

Telefon 53 81 29
Sandvika
Alt i vindusglass